

בש"פ 5892/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5892/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע,
מיום 29.8.2021, במ"ת 26521-08-21, שניתנה על
ידי כב' השופטת ג' לוי

בשם העורר: עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, מיום 29.8.2021, במ"ת 26521-01-21 (השופטת ג' לוי), שבגדרה נדחתה בקשת העורר, עצור עד תום ההליכים, להשתתף בעליה לקברה של אמו המנוחה, עם תום ימי השבעה. וכן ב"סעודת היום השביעי לשבעה".

2. נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו שורה של עבירות מין בקטינים שטרם מלאו להם 16 שנים. בית המשפט המחוזי הורה על שחרורו לחלופת מעצר. ערר המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי - התקבל, ובית המשפט העליון הורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים (בש"פ 2775/21 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2021)).

3. ביום 26.8.2021 פנה העורר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בבקשה לאפשר לו להשתתף בעליה

עמוד 1

לקברה של אמו המנוחה, בתום ימי ה'שבעה' לפטירתה, וכן להשתתף ב"סעודת היום השביעי לשבעה". אירועים שעתידים להתקיים מחר, ביום 30.8.2021, בשעות הבוקר. המשיבה התנגדה לבקשה, בטענה כי "לפנים משורת הדין הסכמנו לאפשר למבקש להיפרד מאמו, ואף אפשרנו לו להשתתף [ב]הלוויה, אין מקום לאפשר לו לצאת לאזכרה ועליה לקבר". בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה, אך לא מנימוקי המשיבה. נקבע, כי "לא מצאתי כל יסוד לקבל את הבקשה במסגרת תיק המעצר. הבקשה אינה מבוססת על נימוקים הקשורים בהליך המעצר (ראיות, עילה וכיוצ"ב) אלא על טעמים הומניטריים, שמקומם בערוץ המינהלי מול שלטונות הכלא. בפני המבקש פתוחה הדרך [ל]הגיש עתירה מינהלית, לאחר שימצא[ה] את ההליך המינהלי מול שב"ס".

מכאן הערר שלפני.

4. בעררו טוען העורר, כי שגה בית המשפט המחוזי, בכך שדחה את בקשתו והפנה אותו לגורמי שב"ס. לטענתו, לאחר שפנה לשב"ס נמסר לו כי "בשל העובדה שהינו עצור עד תום ההליכים המשפטיים נגדו [...] אין בסמכות שב"ס להעניק לו חופשה מיוחדת". ב"כ העורר ציין כי תשובת שב"ס ניתנה בכתב, אך מסיבה שלא הובררה זו לא צורפה לערר. עוד טוען העורר, כי לבית משפט של מעצרים קיימת סמכות מקבילה לדון בעניינו. כך משעה שהעורר הגיש את בקשתו כבר ביום 26.8.2021, ואילו החלטת בית המשפט המחוזי ניתנה רק היום 29.8.2021, שעות ספורות עובר לאירוע, הפנייתו למסלול המינהלי מול שב"ס היא בבחינת 'לעג לרש'. עד שתתקבל תשובת שב"ס העלייה לקבר והסעודה יחלפו להם, והבקשה תהפוך תיאורטית. לבסוף מציין העורר כי בית המשפט המחוזי איפשר לעורר להיפרד מאמו טרם פטירתה, וכן להשתתף בהלווייתה. יציאתו של העורר וחזרתו ללא שנרשמו אירועים חריגים, מלמדת כי ניתן לתת בו אימון, ולאפשר לו לצאת לחופשה נוספת.

5. לאחר שעיינתי בערר, ושקלתי את נימוקיו, ובשים לב לסוגיה האנושית שעומדת על הפרק, באתי לכלל מסקנה כי אין מנוס מדחיית הערר. אף אם צודק העורר בטענתו כי לבית המשפט של מעצרים נתונה סמכות להורות על שחרורו של עצור, לצורך השתתפות בהלוויה או צורך הומניטרי אחר – אין בכך כדי להועיל לו.

6. העורר עצור עד תום ההליכים, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו מספר רב של עבירות מין קשות, בקטינים חסרי ישע. בית המשפט המחוזי, וכך גם בית משפט זה קבעו, כי המסוכנות הנשקפת ממנו – גבוהה. בהינתן האמור, נקודת המוצא היא כי על העורר לשהות מאחורי סורג ובריח, כדי להגן על בניה ובנותיה של החברה מפני פגיעתו הרעה.

7. למרות 'קופת השרצים' שתלויה לכאורה לעורר מאחוריו, התאפשר לו לצאת פעמיים מבין כתלי בית המעצר. הן להיפרד מאמו המנוחה לפני מותה, הן להשתתף בהלווייתה. העורר רוצה לגזור גזירה שווה גם לעלייה לקבר בתום השבעה, אך דומה כי אין הנדון דומה לראיה. פרידה מקרוב משפחה הנוטה למות, וכן השתתפות בהלווייתו, מעצם טבעם מזמנים דילמה של 'עכשיו או לעולם לא'. בנסיבות שכאלו הותרו של העורר בין כותלי הכלא משמעות עובר העורר – קשה מנשוא; "מִעֲנֵת־לֹאִיכָל־לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן־לֹאִיכָל־לְהַמְנוֹת" (קהלת א, טו). לא כן יציאתו של העורר להשתתף באירועים המבוקשים. איני מקל ראש בחשיבות שאותה מייחס העורר להשתתפותו באירועים המדוברים. אך בל נשכח את קורבנותיו הפוטנציאליים של העורר. עם כל ההבנה לרצונו של העורר להתייחד עם זכרה של אמו המנוחה, החשש מפני מסוכנותו – מכריע את הכף. 'אין הצר שווה בנזק' שעלול להיגרם כתוצאה משחרורו של העורר.

8. אשר על כן דינו של הערר - להידחות, והוא נדחה בזאת.

שירות בתי הסוהר יאפשר לעורר את ההשתתפות, באמצעות היוועדות חזותית.

29.8.2021

ש ו פ ט
